

1. Utgör användningen av ett varumärke som även åtnjuter skydd avseende "leksaker" användning i den mening som avses i artikel 5.1 a i varumärkesdirektivet, när tillverkaren av en leksaksmodellbil kopierar ett verkligt existerande fordon i förminskad skala, inbegripet varumärkesinnehavarens varumärke som anbringats det riktiga fordonet, och saluför det?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, utgör den form av användning som har beskrivits i första frågan en angivelse av arten eller beskaffenheten av modellbilen i den mening som avses i artikel 6.1 a i varumärkesdirektivet?
3. Om den andra frågan skall besvaras jakande, vilka kriterier är i sådana fall avgörande för att kunna bedöma när användningen av varumärket är oförenlig med god affärssed?
4. Är detta i synnerhet fallet när modellbilstillverkaren på förpackningen och på ett tillbehör, som är nödvändigt för användningen av modellen, anbringat ett tecken som på marknaden uppfattas såsom tillverkarens eget varumärke samt sin firma och säte?

(¹) EUT L 40, s. 1.

Överklagande, ingivet den 7 februari 2005 (fax den 2 februari 2005) av Ferriere Nord SpA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 november 2004 i mål T-176/01: Ferriere Nord SpA, med stöd av Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ferriere Nord SpA har den 7 februari 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 november 2004 i mål T-176/01: Ferriere Nord SpA, med stöd av Republiken Italien, mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna W. Viscardini och G. Donà.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 18 november 2004,
- ogiltigförklara – och dessförinnan eventuellt fastställa i enlighet med artikel 241 EG att punkt 82 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från år 2001 inte skall tillämpas – kommissionens beslut 2001/829/EG, EKSG av den 28 mars 2001 (¹), i vilket fastställdes att det stöd som den självständiga regionen Friuli-Venezia hade beviljat till förmån för Ferriere Nord SpA för att i miljösyfte investera i en ny tillverkningsanläggning för elsvetsade armeringsnät var oförenligt med den gemensamma marknaden,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att i enlighet med artiklarna 235 EG och 288 andra stycket EG ersätta den skada som Ferriere Nord SpA har lidit till följd av att ovannämnda beslut är rättsstridigt och av att företaget kommer att erhålla det stöd som det felaktigt nekats för sent, jämte ränta och uppräkningskostnader på grund av förändrat penningvärde, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, såväl de som hänförs till förfarandet i första instans som de som kommer att uppstå i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till följande felaktigheter:

- Den har fastslagit att den rättsliga grunden för anmälan av stödet var felaktigt och att det således inte var rättsstridigt att inleda det formella förfarandet av den 3 juni 1999.
- Den har fastställt att tidsfristerna för att inleda och avsluta det formella förfarandet har iakttagits.
- Den har fastställt att de berörda parternas rättigheter inte har åsidosatts, trots att parterna inte har fått tillfälle att yttra sig med hänsyn till riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön från år 2001 (vilka hade trätt i kraft under den tid förfarandet pågick och med stöd av vilka kommissionen fattade det beslut genom vilket det formella förfarandet avslutades), medan förfarandet genomförts i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från år 1994 (²).
- Den har fastställt att kommissionen inte hade åsidosatt Ferriere Nord's skydd för berättigade förväntningar avseende förfarandet, trots att den fattade sitt beslut på grundval av vissa handlingar som Ferriere inte inlämnat endast därför att kommissionen inte begärt detta.

- Den har funnit att det stöd som hade beviljats Ferriere Nord inte utgjorde en åtgärd för tillämpning av ett program som redan hade godkänts år 1992.
- Den har tolkat punkt 82 i ovannämnda riktlinjer från år 2001 så att bestämmelsen blir retroaktivt tillämplig istället för att inte tillämpa den.
- Den har fastställt att det stöd som beviljats Ferriere Nord inte hade något miljösyfte.
- Den har inte beaktat att det är kommissionen och inte företaget som har bevisbördan och därmed skall särskilja den kostnad som särskilt var avsedd för miljöskydd från den totala investeringskostnaden.

(¹) EGT L 310, 28.11.2001, s. 22.

(²) EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

Överklagande, ingivet den 9 februari 2005 (fax av den 7 februari 2005) av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 23 november 2004 i mål T-166/98: Cantina sociale di Dolianova m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(rättegångsspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 februari 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 23 november 2004 i mål T-166/98: Cantina sociale di Dolianova m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission, och yrkar att domen delvis skall upphävas. Klaganden företräds av C. Cattabriga och L. Visaggio, båda i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 23 november 2004 i mål T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission, till den del förstainstansrätten biföll skadeståndstalan som väcktes mot kommissionen, och följaktligen
2. slutgiltigt avgöra tvisten genom att avvisa talan, och
3. förplikta Cantina sociale di Dolianova och övriga sökande i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Kommissionens överklagande avser enbart punkterna 129–150 i förstainstansrättens dom, avseende fastställandet av vid vilken tidpunkt den femåriga preskriptionsfrist som föreskrivs i artikel 46 i domstolens stadga började löpa. Kommissionen anser att den bedömning som gjordes i den överklagade domen – enligt vilken den tidpunkt då ovannämnda frist började att löpa sammanföll med den tidpunkt då sökandekooperativen fick vetskap om att de inte skulle kunna erhålla betalning av gemenskapsstödet genom den säkerhet som DAI hade ställt till förmån för AIMA – är resultatet av en uppenbart oriktig rätts-tillämpning.

Vid fastställandet av vid vilken tidpunkt preskriptionsfristen började löpa med avseende på sökandekooperativens talan har förstainstansrätten nämligen inte i något hänseende beaktat det förhållandet att förordning nr 2499/82 (¹) sedan år 1983 objektivt medförde skada för kooperativen, utan den har i stället inriktat sig på hur sökandena uppfattade dessa skadebringande verkningar. Förstainstansrätten ansåg att det inte räckte att sökandena var medvetna om att de lidit skada till följd av tillämpningen av förordning nr 2499/82, utan den ansåg det även nödvändigt att det förelåg en helt subjektiv omständighet, nämligen att sökandena hade kännedom om att deras anspråk inte kunde tillgodoses annat än genom en skadeståndstalan mot kommissionen.

Ett sådant synsätt strider mot gemenskapens fasta rättspraxis och mot rättssäkerhetsprincipen.

(¹) EGT L 267, 16.9.1982, s. 16 (förordningen är inte längre i kraft).

Talan mot Republiken Portugal väckt den 10 februari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-61/05)

(2005/C 82/36)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 10 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Pedro Andrade och Wouter Wils, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.